

Waldorff (VS):

Som eksempel på det sidste kan man nævne de opsparingsformer, der findes under 3.000 kr.s fradraget, f. eks. kapitalforsikring med løbende udbetaling af bonus. Det er en ordning, som allerede giver et kontant overskud efter 5 år, som vi har påvist det i det forslag, vi fremsatte for 2 år siden. Allerede efter 5 år har man årligt en større indtægt ved at indbetale, end man indbetaler. Oven i det får man så en kontant udbetaling efter ordningens løbetid på f. eks. 100.000 kr., hvis det er det, man har tegnet forsikringen på, og det er nogenlunde, hvad der svarer til fuld udnyttelse af 3.000 kr.s fradraget. Det er ét eksempel på den slags ordning.

Så vil jeg da godt sige, at selv nu, når misforståelsen er blevet rettet, er det, som hr. Fogh Rasmussen siger, stadig væk forkert. Opsparing, som ikke er fradragsberettiget på indbetalingstidspunktet, bliver ikke dobbeltbeskattet; der er ikke tale om, at den samme indkomst bliver beskattet to gange, og det er det, man forstår ved dobbeltbeskatning. Den indbetalte indkomst beskattes selvfølgelig på indtjeningstidspunktet, men derefter er det kun afkastet, altså forrentningen, og forrentningen er ikke den samme kapital, som man oprindeligt har indbetalt, det er lige præcis netop en forrentning, altså en kapitaltilvækst, som derved beskattes. Det er altså en forkert måde at bruge ordet dobbeltbeskatning på. Det kan så være, hvad det være vil.

Det, jeg synes er centralt, og det, som er perspektivet i denne diskussion, er, at hver gang der bliver diskuteret offentlige udgifter, er de borgerlige partier utroligt oppe på mærkerne for at gøre opmærksom på, at det er helt uacceptabelt, at man skal leve med dette store kasseunderskud. Her er der faktisk en konkret mulighed for, uden at man begår uretfærdigheder, fordi man kun fremskynder en beskatning, der ellers skal falde på et senere tidspunkt, når pensionspengene kommer til udbetaling, med ét slag at nedbringe det statslige underskud med et beløb af størrelsesordenen 20 mia kr. om året, hvis man tager det hele med, sådan som vores forslag ser ud. Det er et meget betydeligt beløb, som svarer, skal vi sige næsten til det kasseunderskud, som man slæber rundt med i dag. Det vil sige helt konkret, at der bliver mulighed for – det er selvfølgelig ikke det, de

borgerlige ønsker, de vil hellere forsvare de private pensioner – i dag at rejse spørgsmålet om en forbedring af den folkepension, som alle skal have og alle skal leve af, med andre ord: at lave en omfordeling fra de individuelle og i reglen højest lønnede pensionister til de dårligst stillede pensionister, som må leve af den nøge folkepension.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om lige adgang til statens samarbejdsudvalg.

[Af Bertel Haarder (V), Grethe Fenger Møller (KF), Mogens Voigt (FP), Arne Melchior (CD), Lone Dybkjær (RV) og Arne Bjerregaard (KrF)].

(Beslutningsforslag nr. B 47. Fremsat 9/3 82).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Finansministeren (Heinesen):**

Det nugældende samarbejdscirkulære i staten, der kun har haft lidt over 2 år at virke i, blev til efter et meget grundigt forarbejde og også i fuld enighed mellem parterne.

Det har hidtil været et grundlæggende princip, at samarbejdsreglerne både på det private og på det offentlige arbejdsmarked bygger på et forhandlingsresultat mellem parterne og således ikke er noget lovgivningsspørgsmål. Det forslag, som vi her har for os, betyder et brud med dette princip.